

"İnadın işi: Şeytan birisine yardım etse, 'Melektir.' der, rahmet okur. Muhalifinde melek görse, 'Libasını değiştirmiş şeytandır.' der, lânet eder." İzahlarsınız?

İnad duygusu tahkikî bir iman ve insaf ile kontrol altına alınmazsa, insanı büyük sıkıntılara sokar, her türlü çirkin işleri yaptırır. Öyle ki, *-Üstadımızın da ifade ettiği gibi-* meleği şeytan, şeytanı da melek görecek ve gösterecek kadar haktan ve doğruluktan sapabilir.

İnad, haset siyasî tarafgirlik meleği şeytan, şeytanı melek suretinde gösterir. Siyasî tarafgirlik hakkaniyet ve adalet duygularını yerle bir eder. Kendi partisinde bulunan şeytan gibi bir adama, sırf kendi safında diye melek der, kendi fikrine muhalif bir partide bulunan melek gibi bir adama da şeytan der. Siyasî tarafgirliğin insaf ve hakkaniyet ölçüsü bu kadar kokuşur ve haktan uzaklaşır.

Üstad Hazretleri bu hakikati kendi hayatında gördüğü bir misal ile ifade ediyor ve tarafgirlik damarı ile yapılan siyasetin ne kadar çirkin ve uzak durulması gereken bir hastalık olduğunu beyan ediyor. Günümüzde de bunun misallerini çokça görmek mümkündür.

İnad duygusu insana, hakta sebat etmesi ve doğrulukta sağlam durması için verilmiştir. Şayet bu duygunun yüzü ve yönü haktan batıla sapsa, hakta sebatan batılda taassuba ve tarafgirliğe kayar ve insanı da helakete götürür.

"İnad, bazan müfrit fırka müteassıplarına, dalâl ve batılı iltizam ettirir. Şeytan birisine yardım etse, melek der, rahmet okutur. Ötekinde melek görse, libasını değiştirmiştir der, lânet eder..."

"İnad" duygusu, mutaassıb ve dar görüşlü adamları sapık ve batıl düşüncelere aşırı bir şekilde taraftar olmaya sevkeder. İnad duygusu bazen öyle tehlikeli bir hâl alır ki, şeytan gibi bir adamı melek, melek gibi bir adamı da şeytan olarak gösterir. Kendi fikrini çürüten kuvvetli bir delili vehim gibi zayıf görürken, kendi fikrine azıcık işaret eden vehimleri de kuvvetli bir delil gibi görür ve ona sımsıkı yapışır.

Kendi batıl düşüncesine hüsn-ü zanla bakarken, karşı tarafın hiçbir doğrusunu görmez, su-i zanla bakar. Bu sebeple **"İnadın gözü kördür."** denilmiştir.

Üstadımız inadı ve nerde kullanılması gerektiğini şu şekilde tarif ediyor:

"Hem meselâ, şiddetli bir inatla, ehemmiyetsiz, zâil, fâni umurlara karşı hissiyatını sarf eder. Bakar ki, bir dakika inada değmeyen bir

şeye bir sene inat ediyor. Hem zararlı, zehirli bir şeye inat namına sebat eder. Bakar ki, bu kuvvetli his böyle şeyler için verilmemiş; onu onlara sarf etmek, hikmet ve hakikate münâfidir. O şiddetli inadı, o lüzumsuz umur-u zâileye vermeyip, âli ve bâki olan hakaik-i imaniyeye ve esâsât-ı İslâmiyeye ve hidemât-ı uhreviyeye sarf eder. O haslet-i rezile olan inad-ı mecazî, güzel ve âli bir haslet olan hakikî inada, yani hakta şiddetli sebata inkılâp eder."(1)

Hulasa **inad duygusu** dünyanın ehemmiyetsiz, geçici ve zevale mahkûm işlerine değil, ebedî, mühim ve yüksek işlerine sarf edilmelidir.

(1) bk. [Mektubat, Dokuzuncu Mektup](#).